Pärraſt on Jürri hoolſa puraiumisſega ommaſt teniſtusſeſt omma wõllad maksnud. Temma piddas ommal kolm weikeſt laegaſt, kus ta omma päwapalka ühhetaſſa ärrajäggas: üks parwnikkule, teine tallomehhele, kolmas ello tarwidusſeks. Wina eeſt ei kullunud temmal koppikat. Piim olli temma keige armſam toit. Ja Jſſand õnnistas tedda, et ſe weike koht mändade warjus õige pima ja met jookſis. Ja mis temma lapſe põlwes ſeal kõrge kaljo rünka peal Jſſandale töötas, ſedda on temma pärraſt tihti kinnitanud; ja kui temma õnnelikkus abbiellus ühhe Jummalakartlikko naeſega eſſimeſſe poja ſai, töötas ta tedda Jſſandale kaſwatada. Ja wannaeideke ſai nüüd weel temmagi laſt kigutada ja räkis ſellele jälle pühhakirja kennaſid lugguſid.

Jürri poja nimmi olli Jakob. Temma läks pärraſt miſſiont ammetis pagganatte jure, ka neid Jummala rigile kutſuma. Agga ka paggana maal on temma omma kodduſt kohta mändide warjus ja ſedda kaljo rünka kõrge mäe otſas meles piddänud mis temmale ja iſſale üks armas Petel olnud, ja kus ta kalju kiwwiſſe, need ſannad: „Loda Jummala peale!“ olli ſiſſe raiunud. ——

Eesti-ma rahwa Kalender 1868, lk. 34